

Чл. 461. Търговскиятъ посрѣдникъ има право да иска възнаграждение (провизионъ) за своето посрѣдничество.

Количеството на това възнаграждение е прѣдметъ на свободно съглашение. Въ отсъствие на подобно съглашение или на мѣстенъ обичай, търговецътъ-посрѣдникъ има право на възнаграждение въ слѣдующия размѣръ:

Ако стойността на сдѣлката не надминува 5000 лева, 1⁰/₀, а, ако стойността е по-голяма отъ 5000 л. — по 1⁰/₀ за 5000-тѣ лева и по 1¹/₂⁰/₀ левъ за повечето отъ тази сума.

Чл. 462. Въ отсъствие на друго съглашение, възнаграждението може да се поиска, ако сдѣлката е сключена, или ако условно сключената сдѣлка стане безусловна, и посрѣдникътъ е изпълнилъ задълженията си относително врѣзването на записката (Чл. 455-й).

Чл. 463. Въ отсъствие на противно условие или на мѣстенъ обичай, договаряющитѣ се страни сж длъжни да заплатятъ по равни части възнаграждението.

Чл. 464. Ако сдѣлката не е сключена или условно сключената не е станала безусловна, търговецътъ-посрѣдникъ не може да иска възнаграждение.

Чл. 465. Ако търговския посрѣдникъ се помине, ако остави занаята си или по каквато и да е причина не може да го продължава, то дневникътъ му трѣбва да се прѣдаде на онзи окръженъ сждъ, въ окръжка на който посрѣдникътъ е упражнявалъ търговията си.